

op. Det er muligt, at man var kommen til et lignende Resultat, hvis den højtærede Finansminister havde stillet sig paa en noget lignende Maade til dette Andragende, og i saa Tilfælde vilde der have været Mening i det ærede Medlems Stilling. Men jeg gaar ud fra, at Befolkningen i vort Land følger med, hvad der passerer her paa Rigsdagen, og derfor er det, for at man kan vide det uden for denne Sal, min Pligt som Ordfører for Flertallet at sige, at naar det ærede Medlem, der har været med til at høre den højtærede Finansministers Udtalelser i Finansudvalget, hvor han erklærede, at han ikke kunde tage imod dette Andragende, saa er det hele, han gør, kun at han holder en køn Tale, men de gamle faar ikke en eneste Øre. Det ser ganske vist ud, som om de vilde faa noget, hvis vi vilde følge ham, men det vilde jo aldeles intet hjælpe. Jeg kan ikke se, at det er andet end Valgflask. 8de Kreds skal jo nu erobres af Socialisterne, og saa er det jo meget godt, at man kan regne paa Sømændene derude. Det kan jo være meget godt i politisk Henseende, at Socialisterne kan erobre 8de Kreds, der hidtil har været holdt af Højre — og vi græde saavidt ikke over, at Højre taber den Kreds — men at det ærede Medlems Optræden skulde hjælpe til andet, kan jeg ikke indse. I hvert Tilfælde er det ganske klart, at Andragerne ikke vilde faa en eneste Øre, selv om vi fulgte det ærede Medlem. For saa vidt det ærede Medlem ikke selv havde været Medlem af Finansudvalget og der havde hørt, hvad den højtærede Finansminister udtalte, saa kunde det ærede Medlem til en vis Grad være undskyldt; men nu vidste det ærede Medlem jo, hvad den højtærede Minister sagde, og at Udvalget derfor stillede sig paa det Standpunkt, at vi sagde, det er meget kedeligt, at den højtærede Minister ikke vil gaa med til det, men det kan jo saa ikke nytte, at vi henvise det, for vi faar dog intet ud af det. Derfor maa vi lade den Sag falde — foreløbig i alt Fald.

Derfor siger jeg: det ærede Medlem gør ikke disse Folk nogen Tjeneste, for de faar ingen Penge, fordi han holder en køn Tale for dem. Er der nogen, der kan rettes nogen Bebrejdelse imod, saa bliver det ikke Finansudvalget, men for saa vidt der kan rettes nogen Bebrejdelse mod nogen, bliver det mod den højtærede Finansminister, som anførte, at vi nu saa tit havde omreguleret Pensionerne, at vi endelig maatte være kommet til Bunden,

og at det nu maatte have en Ende med disse Omberegninger. Derfor vil jeg henstille til det ærede Medlem, om han ikke vil tage Andragendet tilbage. Vil han ikke det, er der efter min Mening intet andet at gøre, end at følge Flertallet. Men selv om vi fulgte det ærede Medlem, kom der ikke noget praktisk ud af denne Sag. Ministeren har erklæret, at han ikke kan tage mod nogen Henviisning af denne Sag, og saa bliver der ikke gjort noget. Det er det virkelige Forhold, hvad denne Sag angaar.

K. M. Klausen: Der er det mærkelige ved den ærede Ordfører, at naar han ikke kan anføre noget imod en Sag, saa giver han sig til at underlægge sine Modstandere Anskuelse, som han slet ikke ved, om de nærer. Den ærede Ordfører udtalte saaledes nu, at naar jeg staar her og taler for dette Andragende og har indbragt det i Tinget, saa er det ikke for Sagens Skyld men af egennyttige Grunde, han sagde, at det var Valgflask og adresserede den endogsaa til en bestemt Kreds her i Kjøbenhavn. Jeg vil nedlægge en bestemt Protest herimod. Det ærede Medlem har ingen som helst Ret til at tillægge sine Modstandere saadanne egennyttige Grunde. Han har som Ordfører — synes jeg — at holde sig til Sagen, men i Stedet søger han ved enhver Lejlighed at vælte sig ind paa sine Modstandere og tillægge dem Grunde, som de aldrig nogen Sinde have næret. Naar jeg har taget mig af denne Sag, saa er det udelukkende fordi en Del af disse gamle Mennesker have været hos mig, og jeg har set, under hvor sørgelige og daarlige Forhold de leve. Det er Grunden, hvorfor jeg har taget mig af Sagen, og jeg har ikke tænkt hverken paa 8de Kreds eller paa Valgflask. Jeg vil derfor nedlægge en bestemt Protest imod, at en Ordfører tillader sig at underlægge sine Modstandere saa slette Motiver. Det synes jeg ikke, han har Ret til. Her synes jeg ikke, at den ærede Ordfører har holdt sig til Sagen.

Hvad Sagen selv angaar, saa drejer det sig jo om Pensionister, der er saa daarlig stillede som nogen Pensionist her i vort Land, og det er Folk i Alderen fra 80 til 85 Aar, saa jeg synes ogsaa, at man skulde tage Hensyn til deres høje Alder, og at der er Grund til at vise dem noget mere Hensyn. Den ærede Ordfører siger, at jeg skulde tage Andragendet tilbage, da det jo dog ikke kan nytte noget, at der